

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Sógor Nándor ügyvéd által képviselt felperesnek a regionális tisztifőorvos által képviselt alperes ellen közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 9.M.514/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.121/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.121/2007/3. számú ítéletét - az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintő rendelkezését nem érintve - hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 8.000 /nyolcezer/ forint felülvizsgálati
eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 9.M.514/2006/12. számú ítéletével elutasította a felperesnek a közszolgálati jogviszonyát felmentéssel megszüntető munkáltatói jognyilatkozat jogellenességének megállapítása, és az anyagi jogkövetkezmények alkalmazása iránti keresetét.

Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes 1998. május 18-ától létesített közszolgálati jogviszonyt az alperessel, illetve jogelődjével jogtanácsos, egészségügyi igazgatási és belső ellátási csoportvezető munkakörben. Az alperesi jogelőd az ágazati miniszter létszámleépítést elrendelő intézkedése nyomán 18 fő jogviszonyát -

köztük a felperesét - felmentéssel megszüntette, továbbá 18 üres álláshelyet is felszámolt. A létszámcsökkentés nem minősült csoportosnak, az alperes a felperessel közölt 2006. február 16-án kelt felmentést az egészségügyi miniszter által elrendelt létszámcsökkentéssel indokolta, a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felmentést az elsőfokú bíróság jogszerűnek minősítette. Nem találta alaposnak a munkakör felajánlási kötelezettség elmulasztására vonatkozó felperesi hivatkozást, továbbá úgy ítélte meg, hogy a felperes nem bizonyította, miszerint az alperes az előző évi több hónapos keresőképtelensége miatt szüntette meg a közszolgálati jogviszonyát. Megállapította továbbá, hogy nem alapos a kereset abban a részében sem, miszerint az alperes a felperes munkakörébe új alkalmazottat vett fel.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.121/2007/3. számú ítéletével a felmentést sérelmező felperesi keresetet elutasító részében helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság megalapozottnak minősítette a helyesen feltárt tényállásból levont jogi következtetést, és kiemelte, hogy a felperes a felmentése egészségi állapotával összefüggését nem tudta bizonyítani, a tanúvallomások ezt az előadását nem támasztották alá. Rámutatott továbbá, hogy a felperest az alperes olyan munkakörben foglalkoztatta, amely már a felmentés előtt sem, és azután sem szerepelt az alperesi jogelőd szervezeti és működési szabályzatában.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat hozatalát kérte. Elsődlegesen a korábbi nyilatkozatai figyelembevételét kérte. Tévesnek minősítette az első- és másodfokú ítéletek alapjául vett tényállást arról, hogy nem a korábbi hosszas táppénzes állomány volt a való oka a felmentésének. Ebben a körben sérelmezte két érdektelen tanú nyilatkozatának figyelmen kívül hagyását. Álláspontja szerint az alperes felmentése az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 4. §-át és 8. §-át sérti, mivel a felmentésére életkora, illetve egészségi állapotromlása miatt került sor. A Pp. 3. § (2) és (3) bekezdése megsértésére is hivatkozott azzal összefüggésben, hogy az eljáró bíróságok nem oktatták ki a bizonyítási teherről és annak következményéről. Fenntartotta azt a perbeli előadását, hogy az alperes a munkakörében új alkalmazottat foglalkoztat, aki teljes egészében átvette a feladatait.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése és a 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben kell előadni a jogszabálysértés megjelölése mellett, hogy a fél a jogerős határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja, ezért a Legfelsőbb Bíróság nem a korábbi beadványokra (felperesi nyilatkozatokra) hivatkozást, hanem a jelen felülvizsgálati kérelemben konkrétan megjelölt indokokat vette figyelembe (BH 1995.99.).

Az eljáró bíróságok széleskörű bizonyítást folytattak a felperes által hivatkozott hátrányos megkülönböztetés körében, és a bizonyítékok törvénysértés nélküli mérlegelésével állapították meg, hogy a felperes tényállítása nem bizonyosodott be, miszerint a felmentésére egészségi állapotromlása, illetve kora miatt került sor. Ezen tényállítások tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte, és amennyiben a megkülönböztetés ténye fennáll, akkor merül fel az alperest terhelő kimentési bizonyítás [Pp. 164. § (1) bekezdés, 2003. évi CXXV. törvény 19. § (1)-(2) bekezdés]. Mindazonáltal az alperes bizonyította - amit felülvizsgálati kérelmében a felperes sem cáfolt -, hogy az alperesi városi ÁNTSZ intézetnél nem volt szükség jogász alkalmazására, ilyen alkalmazás csak a megyei szervezetnél volt előírva, és a felperes munkaköre nem is szerepelt a szervezeti és működési szabályzatban. A létszámleépítés indokaként az is megfogalmazást nyert országos szinten, hogy a szervezetnek engedélyező hatóságból ellenőrző szervvé kell válnia (9. sorszámú tárgyalási jkv. 4. és 6. oldalak).

A felperes alaptalanul sérelmezte K. A.-né és K. J. M.-né tanúnyilatkozata figyelmen kívül hagyását, a hivatkozott tanúnyilatkozatokat az eljáró bíróságok ugyanis értékelték, de nem találták alkalmasnak a felperesi előadás alátámasztására. Mindkét tanú ugyanis a felperes által nekik elmondott véleményéről nyilatkozott, ezen tanúnyilatkozatok - más alátámasztó bizonyíték hiányában - a felperesi tényelőadást nem bizonyították.

A perben az alperes igazolta, hogy a felperes felmentését követően jogászt már nem alkalmazott. A felperes felmentését megelőzően (2006. január hónapban) létrehozott, és a felperes által hivatkozott foglalkoztatás nem közszolgálati jogviszony keretében jött létre, hanem az alperes ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyra kötött a 2004. évi CXXIII. törvény szerint határozott idejű sajátos foglalkoztatási szerződést, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az ösztöndíjast az ő munkaköre ellátására alkalmazta az alperes.

A felperes helytállóan hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az eljáró bíróság köteles eljárásjogi tekintetben a bizonyítási teherre, a következményekre vonatkozóan a feleket előzetesen tájékoztatni [Pp. 3. § (2)-(3) bekezdések]. Ezen kötelezettség elmaradása akkor szolgálhat a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, ha a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott anyagi jogszabálysértéssel szoros összefüggésben olyan eljárási jogszabálysértésnek minősül, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt. Az adott esetben ilyen jogszabálysértés önmagában a kioktatás hiánya miatt nem volt megállapítható, mivel az elsőfokú bíróság előtt folyt bizonyítási eljárás e nélkül is a felperes által keresetében hivatkozott körben folyt, a bizonyítási indítványait a bíróság teljesítette, és az alperes is a bíróság elé tárta a felperesi állításokat cáfoló bizonyítékait.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet - az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintő rendelkezését nem érintve - hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet adott ügyben még irányadó 2. § (1) bekezdés f) pontja és 14. §-a értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2008. június 11.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő